

Sygn. akt VI Ka 621/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie Karin Kot

Klara Łukaszewska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu Agnieszki Kwaśniak

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2021r.

sprawy **D. S.** ur. (...) w Z.

s. A., H. z domu M.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 31 sierpnia 2021 r. sygn. akt II K 1140/20

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec skazanego D. S. w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt 3 części dyspozytywnej w zakresie umorzenia postępowania odnośnie orzeczenia o łącznym środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i w tej części sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. kwotę 147,60 złotych w tym 27,60 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 621/21	
Załącznik dołącza się w	1		

każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Zgorzlecu z dnia 31 sierpnia 2021 r. sygn. akt II K 1140/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
2.2. Ocena dowodów					

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które są uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

	<p>1.naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 85 § 3 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. w stanie obowiązującym do dnia 23.06.2020 r. poprzez błędne przyjęcie że wobec skazanego D. S. istnieje negatywna przesłanka procesowa uniemożliwiająca połączenie orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym podczas gdy orzeczone w wyrokach podlegających łączeniu wyrokiem łącznym (w sprawach II K 271/19, II K 687/19, II K 826/19, II K 1111/19) zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym podlegały łączeniu,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
--	--	---	--

	<p>albowiem naruszenie zakazów objętych wyrokami w sprawach I K 687/19, II K 826/19, II K 1111/19 nastąpiło przed rozpoczęciem wykonywania prawomocnie orzeczonego pierwszego podlegającego łączeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym tj. przed dniem 22.10.2019 r.</p>		
<p>2.surowość orzeczonego wobec skazanego D. S. kary łącznej 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu do łączenia kar zasady asperacji, w sytuacji gdy spełnione zostały przesłanki do zastosowania zasady absorpcji albowiem skazany w Zakładzie Karnym podczas odbywania kary pozbawienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

wolności
posiada opinię
umiarkowaną,
negatywnie
odnosi się do
popelnionego
przestępstwa,
nie uczestniczy
w podkulturze
przestępczej, a
zatem
zachowanie
skazanego po
wydaniu
wyroków
wskazuje na
to zrozumiał
naganność
wykraczania
przeciwko
obowiązującym
przepisom
prawa i
obowiązującemu
porządkowi
prawnemu co
tym samym
wskazuje, że
osiągnięte
zostały już
wobec
skazanego
prewencyjne
cele kary, co
tym samym
znaleźć powinno
odzwierciedlenie
w treści
rozstrzygnięcia o
wymiarze kary
łącznej;

Zwięźle o
powodach
uznania zarzutu
za zasadny,
częściowo

zasadny albo niezasadny	
<p>Ad.1</p> <p>Zarzut zasadny zważywszy na stan faktyczny niniejszej sprawy i lakoniczność pisemnego uzasadnienia w tej kwestii, a w zasadzie jego brak. Sąd I instancji wskazał jedynie, że postępowanie w sprawie orzeczenia łącznego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych umorzono wobec zaistnienia negatywnej przesłanki z art. 85 § 3 k.k. z czym nie sposób się zgodzić. Przepis ten obowiązujący do czasu wejścia w życie nowelizacji kodeksu karnego ustawą z dnia 19.06.2020 r. (Dz.U. z 2020 r.poz.1086) stanowił że jeśli po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania kary (środka</p>	

karnego – art. 90 § 2 k.k.) sprawca popełnił przestępstwo za które orzeczono karę (środek karny) tego samego rodzaju orzeczona kara (środek karny) nie podlega łączeniu z karą (środkiem karnym) odbywaną w czasie popełnienia czynu. Skarżąca zasadnie wskazuje że w niniejszej sprawie o wyrok łączny pierwszy wyrok jednostkowy którym orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych uprawomocnił się 22.10.2019 r. (sprawa II K 271/19 – k.24 akt) i od tego dnia biegnie okres wykonywania tego środka, co wynika także z akt tej sprawy, a przestępstwa za które orzekano analogiczne środki karne z art. 39 pkt 3 k.k. w sprawach

II K 687/19,
II K 826/19,
II K 1111/19
popelnione
zastaly
wcześniej, bo
pomiędzy
22.11.2018 r. i
11.05.2019 r. (II
K 687/19 k. 25
– 28), w dniach
11.05.2019 r. i
22.08.2019 r. (II
K 826/19 –
k.29), pomiędzy
31.07.2019 r. i
26.08.2019 r.
(43 – 44).
Wydaje się więc
że art. 85 § 3
k.k. nie znajduje
w niniejszej
sprawie
zastosowania.

Ad.2

Podstawą
odwoławczą z
art. 438 pkt 4
k.p.k. nie jest
surowość lecz
rażąca surowość
orzeczonej kary,
w przypadku
niniejszej
sprawy kary
łącznej. Zarzut
ten jest jednak
niezasadny.
Zastosowanie w
sprawie zasady
asperacji było
uzasadnione
okolicznościami
wskazywanymi
w uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku. Dodać

należy, że
połączeniu
podlegały kary
orzeczone za
przestępstwa
popelnione w
okresie ponad
dwóch i pół roku
od stycznia 2017
r. do sierpnia
2019 r. i były
one skierowane
przeciwko
różnym dobrom
prawnym:
mieniu,
bezpieczeństwu
w komunikacji,
wolności i
przeciwko
wymiarowi
sprawiedliwości.
Wbrew
twierdzeniom
skarżącej
obrońcy opinia
o skazanym z
zakładu karnego
nie zawiera
elementów
świadczących o
znaczących
postępach jego
resocjalizacji, na
co wskazywał już
Sąd I instancji.
Wymierzona
kara łączna 5
lat i 7 miesięcy
pozbawienia
wolności nie
jest w tych
warunkach
rażąco surowa.

Wniosek

o uchylenie
zaskarżonego

zasadny

wyroku i przekazanie do sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek zasadny w części dotyczącej zarzutu naruszenia art. 85 § 3 k.k. w zw. z art.90 § 2 k.k., niezasadny w części dotyczącej zarzutu surowości orzeczonej kary, o czym przesądza całość argumentacji przedstawionej powyżej. .		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	-----	-----
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności		

ROZSTRZYGNIĘCIE

**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**Sąd
Okręgowy
utrzymał w
mocy
zaskarżony
wyrok wobec
skazanego D.
S. w części
dotyczącej
orzeczenia
kary łącznej
pozbawienia
wolności i
rozstrzygnięć
z nim
związanych
(pkt 1,2,4,5
części
dyspozytywnej
wyroku, a
także pkt 3 z
wylęczeniem
umorzenia
postępowania
w zakresie
orzeczenia
łącznych
środków
karnych**

zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych).		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zważywszy na argumentację przedstawioną powyżej zaskarżony wyrok we wskazanej wyżej części należało utrzymać w mocy.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	
-----	-----	
Zwięźle o powodach zmiany		
-----	-----	
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i		

podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwiąże powodach uchylenia	o		
-----			-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
-----			-----
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
-----			-----
4.1.	Zasada ne peius	# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwiąże o powodach uchylenia	
Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec skazanego D. S. w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt 3 części dyspozytywnej w zakresie umorzenia postępowania odnośnie orzeczenia o łącznym środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i w tej części przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu. Zasada ne peius wyklucza możliwość wydania wyroku skazującego przez Sąd Odwoławczy jeżeli w pierwszej instancji umorzono	

postępowanie.
Nowe
rozstrzygnięcie
którym będzie
orzeczenie
łącznych
środków
karnych z art.
39 pkt 3
k.k. nie może
pozostawać bez
ewentualnej
kontroli
instancyjnej, co
miałoby miejsce
w przypadku
zmiany wyroku i
merytorycznego
rozstrzygnięcia
przez Sąd
Odwoławczy.

**5.3.2.
Zapatrywania
prawne i
wskazania co
do dalszego
postępowania**

Ponownie
rozpoznając
sprawę wydania
wyroku łącznego
w części w której
zaskarżony
wyrok został
uchylony i
sprawa
przekazana do
ponownego
rozpoznania Sąd
I instancji będzie
miał na
względzie
wszystkie
okoliczności i
zapatrywania
prawne

wskazywane
powyżej.

Sąd Okręgowy zauważa, że w sprawach II K 271/19 i II K 687/19 orzeczono środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaś w sprawach II K 826/19 i II K 111/19 środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, co wynika jednoznacznie z treści wydawanych w tych sprawach wyroków. Łączeniu na podstawie art. 90 § 2 k.k. podlegać mogą jedynie zakazy rodzajowo i zakresowo tożsame, natomiast zakazy różniące się zakresem lub przedmiotem, mimo że z punktu widzenia art. 39 pkt 3 k.k. stanowią zakazy tego samego rodzaju nie podlegają łączeniu (zob.

m.in. wyrok SA
w Szczecinie z
dnia 12.05.2016
r.II AKa 58/16,
LEX 2117700).
Sąd I instancji
zobowiązany
więc będzie
rozważyć
orzeczenie w
niniejszej
sprawie dwóch
różnych
łącznych
środków
karnych, jeden
dotyczący
zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych,
drugi dotyczący
zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
w ruchu
lądowym.

Sąd I instancji
będzie miał
ponadto na
względzie, że
tożsame
rodzajowo
środki karne
orzeczone w
jednostkowych
wyrokach które
mogą być
łączone do czasu
ich
prawomocnego
połączenia w
wyroku łącznym
podlegają
odrębnemu
wykonaniu i

okresy w jakich środki te zostały odrębnie wykonane przed ich prawomocnym połączeniem w wyroku łącznym należy wymienić jako zaliczone na poczet orzeczonego łącznego środka karnego zgodnie z wymogami art. 577 k.p.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. (zob. uchwała SN z dnia 26.05.2020 r. I KZP 13/19, LEX nr 2987231).

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

III, IV

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od

	<p>Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do nieorzeczenia łącznego środka karnego i wysokości orzeczonej	

	kary łącznej pozbawienia wolności		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana